

I Andragendet henledes Opmærksomheden paa den Diskussion, der er reist om Skiftekommissionens Virksomhed i Fyns Folkebank's Konkursbo, og hvorved der er fremdraget nogle Feil i Forretningsførelsen, der, særlig ved den Maade, hvorpaa Sagen er omtalt, kan vække Mistanke i visse Kredse, om Kommissionens Arbejde i det Hele. De fleste af dens Medlemmer have derfor hver for sig i den Anledning henvendt sig til Justitsministeren med Anmodning om en offentlig Undersøgelse, ligesom Kommissionens Formand har tilstillet Ministeren et Skrift af forhenværende Bankdirektør L. Varsen, hvori samtlige de Ankeposter, hvorpaa Anklagen er bygget, indeholdes. Samtidig har Kommissionen med bankkyndig Bistand selv foretaget en Revision af de i sin Tid aflagte Regnskaber og agter i den nærmeste Fremtid at tilstille Ministeriet Resultatet deraf. Andrageren bemærker tillige, at, hvor stor Tillid han end nærer til Paalideligheden af det af Kommissionen saaledes foretagne Eftersyn, ligger det dog i Sagens Natur, at Offentligheden har Krav paa i videst mulig Omfang at blive bekendt med Sagens rette Sammenhæng, men om muligt i endnu højere Grad ligger det i de enkelte Kommissionsmedlemmers Interesse, at Sagen bliver fuldt belyst. Som Medlem af den omhandlede Skiftekommission anmoder derfor Andrageren Folkethinget om, at det efter Forhandling med Justitsministeren, der snart vil komme i Besiddelse af Sagens Akter, vil gjøre sig bekendt med dem og derefter foretage, hvad der med det nævnte Formaal for Die findes rigtigt.

Da Udvalget ønsker nærmere at forhandle den i Andragendet omhandlede Sag med Justitsministeren, forbeholder man sig sin Stilling dertil og gjør ingen Indstilling.

59. Fra forhenværende Postmester, Kammerraad C. Olsen af Kjøbenhavn om Pensjonsforhøielse. (Indbragt den 23de Januar 1885 af Folkethingetsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds, Thorup.)

Andrageren opløser, at han efter Ansøgning blev affædiget fra sit Embede som Postmester i Randers fra 1ste Oktober 1884 at regne med en Pension af 2,468 Kr. 14 Ø., beregnet efter en Tjenestetid af 22 à 23 Aar. Da han imidlertid, forinden han i 1862 udnævntes til Postmester i Standerborg, siden 1846 havde været adjungeret Postmester hos sin Svigerfader, der da var Postmester i Weile, ansøgte han om, at der ved Pensjonsberegningen maatte blive taget Hensyn dertil, saa at hans Tjenestetid sættes til 29 Aar, hvorved Pensionen vilde blive ca. 2,990 Kr. Finantsministeriet nærede imidlertid af Hensyn til de vidtgaaende Konsekvenser, dette kunde medføre, afgjørende Betænkkelighed ved, at der søgtes bevilget en saadan Indtægtsforøgelse af Statskassen, og Indenrigsministeriet kunde derfor ikke bevilge det Ansøgte. Andrageren henvender sig derfor nu til Folkethinget for ved dets Bistand at faae et Beløb af Statskassen ud over den lovbestemte Pension, idet han fremhæver, at i de 16 Aar, han bestyrede Postmesterembedet i Weile til sine Foresattes Tilfredshed, var dette et af de større her i Landet, idet Weile da var et Knudepunkt mellem de daværende Postrouter i Sjælland og paa Verne og derfor forbundet med særlige Vanskeligheder. Han gjør tillige opmærksom paa, at i de 16 Aar sparede Statskassen Pension til den gamle Mand, der beklædte Postmesterembedet der, og at han har Grund til at antage, at han langt tidligere kunde være kommen i selvstændigt pensionsberettiget Embede, hvis han havde gjort Skridt dertil. Dette undlod han imidlertid, navnlig fordi den daværende Kommitterede hos Generalpostdirektøren, Statsraad Hjort, havde givet ham Grund til at antage, at ved en eventuel Affædigelse vilde der blive tillagt de eiendommelige Forhold, hvorunder han virkede i Weile, navnlig den selvstændige Stilling og den Omstændighed, at Tilforordnelsen var grundet paa en egl. Resolution, den Betydning, at Halvdelen af disse 16 Aar vilde blive regnet ham tilgode ved Pensjonsberegningen. I dette Haab er han imidlertid bleven stuffet, og antager han, at Finantsministeriets Stilling til Sagen væsentlig hidrører deraf, at han under Adjunktionen ikke oppebar sin Løn direkte fra Statskassen. Han er nu 72 Aar gammel og har været i Postvæsenets Tjeneste i 57 Aar, og da det er ham af stor Betydning, da han aarlig maa udrede 484 Kr. 38 Ø. til Enkeforsørgelse, at Pensionen forhøies med det Beløb, som vilde udfomme, naar den beregnes efter 29 i Stedet for, som stet, efter 22 Aars Forløb, beder han Folkethinget om af Villighedshensyn tage sig af Sagen, saa at han kunde opnaa den højere Pension.

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Indstilling.